

NED. MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING DER TANDHEELKUNDE.

STENOGRAFISCH VERSLAG

van de ZEVENDE JAARVERGADERING (negende
Algemeene Vergadering) van de MAATSCHAPPIJ
TOT BEVORDERING DER TANDHEELKUNDE,
te Maastricht op 24 en 25 Juni 1921.

Voorzitter: de heer A. L. J. C. van Hasselt.

(Onder de aanwezigen aan de bestuurstafel bevindt zich de burge-
meester van Maastricht, de heer Van Oppen.)

1. *Opening door den Voorzitter*

De Voorzitter

Mijnheer de Burgemeester! Mag ik U in onze vergadering hartelijk welkom heeten. Zoo juist hebben wij Uwe gastvrijheid genoten ten stadhuize, maar wij kunnen U slechts aanbieden een eenvoudige jaarlijksche bijeenkomst waar slechts voor U weinig belangrijke dingen gebeuren. Dat U desniettenstaande toch aanwezig hebt willen zijn, vinden wij buitengewoon aangenaam en stellen wij zeer op prijs.

Dames en Heeren! Wij hebben den Burgemeester gevraagd morgen-avond ook met ons aan te zitten aan het diner, maar de Burgemeester is in afwachting van een blijde gebeurtenis: de uitslag van het examen van zijn zoon. Is deze gunstig dan zal hij gaarne te midden zijner familie de feeststemming willen meemaken en wanneer dit teleurstellend mocht zijn dan zal hij niet ervoor gestemd zijn met ons feest te vieren. Ik ben echter verheugd, dat de Burgemeester thans tegenwoordig heeft willen zijn bij de opening van deze vergadering.

Dames en Heeren! Het welkom, dat ik U op de jaarvergadering van onze Maatschappij reeds zoo menigmaal heb mogen toeroepen, kan ik dezen keer niet zoo opgewekt en vroolijk doen klinken als de andere jaren. O, zeker, wel ben ik verheugd hier weer zoo vele oude bekende en ook nieuwe gezichten voor mij te zien, wel doet het mij

goed dat uit alle deelen van het land weer zoovele collega's zijn samengekomen om kennis en vriendschap te maken of te hernieuwen en om gezamenlijk en in gemeen overleg mee te helpen de belangen van ons vak te bevorderen, doch over die vreugde is voor mij een te groote schaduw gevallen in de laatste weken dan dat deze niet van invloed zou zijn op 't geen ik U thans wilde zeggen.

Het bericht toch van het overlijden van collega Dr. Van der Hoeven, zooals wij allen hem zoo gaarne noemden, (alle aanwezigen verheffen zich van hun zetels en hooren het volgende staande aan), heeft mij en ook U, vooral de ouderen onder U, zeker getroffen als een donderslag uit helderen hemel. Wel wisten wij dat zijn gezondheidstoestand en vooral die vreeselijke kwaal der slapeloosheid waaraan hij leed, hem weerhielden zoo actief als vroeger deel te nemen aan ons vereenigingsleven, doch zijn belangstelling voor de groote vraagstukken die ons bezig hielden bleef bestaan en uit hetgeen hij en ik samen, kort voor zijn vertrek naar het buitenland, nog bespraken inzake de Fédération Dentaire Internationale, uit zijn aanwezigheid bij de opening der tentoonstelling voor Mond- en Tandhygiëne in Den Haag, en uit zijn vertegenwoordigheid op de laatste bijeenkomsten der O. & E. Commissie, waar zulke belangrijke kwesties op het gebied van tandheelkundig onderwijs moesten worden behandeld, bleek wel ten duidelijkste hoezeer hij bleef meelevend met ons en ons vak, waarvan het welzijn hem zoo zeer ter harte ging.

Mannen als Van der Hoeven zijn voor eene vereeniging, voor een professie van zoo onschatbare waarde; door hun persoonlijkheid, hun tact en flair, hun jarenlange ervaring en kennis van personen en zaken, hun wijze van optreden en van argumentatie, hun eigenschappen van geest en gemoed oefenen zij een invloed uit op ieder die met hen te maken heeft, op buitenstaanders zoowel als op collega's, en waar, zooals bij Van der Hoeven het geval was, die invloed uitsluitend wordt aangewend om deze dienstbaar te maken aan zijn idealen en nooit aan zijn persoon, daar kan men zeggen dat ze een eigen stempel, een merkteeken drukken op de bladen waarin de geschiedenis van hun vak wordt geschreven.

Hij was een der weinige mannen van de oude garde, die actief bleef deelnemen, zoolang hij kon, aan het vereenigingsleven niet slechts door met zijn tegenwoordigheid de vergaderingen op te luisteren of door het van tijd tot tijd geven van 't een of ander advies, doch door zelf de handen uit de mouw te steken, door het zitting nemen in besturen en commissies, door het voeren van correspondenties, het opstellen van rapporten het nemen van initiatief. Wat heeft hij zich niet een moeite en inspanning getroost ter propageering van een betere mond- en tandhygiëne en van de schooltandverzorging, wat was de Vereeni-

ging tot Bestrijding van het Tandbedrijf niet een troetelkind van hem en hoe serieus was de opvatting die hij had van de taak als secretaris, die hij zoovele jaren nauwgezet bleef vervullen.

Eenige jaren geleden sierde zijn portret de tandheekkundige studenten-almanak, uitgegeven door „John Tomes” en ik had het voorrecht daarbij enkele woorden te mogen schrijven. Sta mij toe, Dames en Heeren, daaruit iets te citeren:

„Wat Van der Hoeven's werkzaamheden betreft op het gebied van het tandheekkundig vereenigingsleven, daarover zouden heel wat bladzijden te vullen zijn. Vele malen was hij voorzitter van het Nederlandsch Tandheekkundig Genootschap en steeds nam hij in die vereeniging een zeer geziene plaats in. Naar zijn adviezen in onderwijszaken, in standskwesties, in sociale vraagstukken enz. werd steeds met graagte geluisterd. Men voelde en wist dat ze kwamen van een man met liefde voor het vak, dat hij zich had gekozen, van iemand die zich tandarts onder de tandartsen voelde, ondanks zijn andere opleiding, die er steeds op uit was het aanzien van den tandheekkundigen stand, ook naar buiten, hoog te houden, en die zijn medische kennis en relaties, waar hij maar kon, aanwendde ten dienste van de tandheekkunde en hare beoefenaren.

Dat hij daarom van medische zijde wel eens minder aangename ervaringen opdeed, laat zich begrijpen, doch zij werden hem ruimschoots vergoed door den dank en de appreciatie die hem van tandheekkundige zijde mochten ten deel vallen.

Zijn aandeel in allerlei hervormingen op onderwijsgebied was zeer groot, geen moeite of inspanning in besturen of commissies was hem te waar om dat te bereiken, wat hij meende in 't belang te zijn van de opleiding onder aanstaande collega's en ondanks bezwaren en tegenwerking van allerlei aard wist hij door zijn eigenaardig talent, door zijn tact en zijn persoonlijkheid het door hem zoo vurig gewenschte doel te bereiken.

Vele jaren was hij lid of plaatsvervangend lid van de examencommissie en ikzelf herinner me altijd nog met dankbaarheid den vriendelijken goedhartigen blik van achter de blinkende brilleglazen, waarmee hij de cohesieve goudvulling op mijn eigen examen bekeek, waardoor hij mij, zenuwachtig slachtoffer, zoo'n heerlijk hart onder den riem stak.

Als vertegenwoordiger van ons land en van onze vereenigingen op buitenlandsche congressen en vooral in de vergaderingen der Fédération Dentaire Internationale (de F. D. I.) nam hij een waardige plaats in; nog versch ligt ons in het geheugen de onvergetelijke wijze, waarop hij bij de laatste bijeenkomst der F. D. I. hier in den Haag in 1913, de buitenlanders heeft ontvangen. Het uitstekende slagen

van deze vergadering en van alles wat daarmede annex was, is zonder twijfel in de allereerste plaats te danken geweest aan Van der Hoeven. Hij scheen onvermoeibaar dag en nacht was hij in de weer, doch toen alles voorbij was, bleek al spoedig, dat hij teveel van zijn krachten had gevergd en moest hij, op medisch advies, zich geruimen tijd onthouden van het deelnemen aan het vereenigingsleven."

En verder:

„Er zijn niet velen in ons land, die zich zóó verdienstelijk hebben gemaakt voor hun collega's als Van der Hoeven;; mogen de jongeren bij het aanschouwen zijner beeltenis dit indachtig zijn en moge het hen herinneren, dat veel wat zij thans als iets van zelfsprekends beschouwen en accepteren, te danken is aan den noesten arbeid van dergelijke voorgangers. En laten zij daarbij dan niet vergeten, dat ook op hen eens de plicht zal rusten de erfenis, hun door de ouderen nagelaten, op hun beurt, niet slechts ongeschonden, maar vermeerderd en verbeterd over te dragen aan wie na hen komen."

En thans, Dames, en Heeren, is deze man van ons heengegaan, voorgoed, en de hoop, dat hij nog eens, hersteld van zijn lijden, weer zijn plaats zou innemen in onze rijen, is den bodem ingeslagen. Hoe gaarne zou ik uit naam van alle Hollandsche collega's aan zijn graf getuigenis hebben afgelegd van wat wij in hem hebben verloren. Helaas, het feit dat hij in Duitschland, in Crefeld, zijn laatste rustplaats heeft gevonden, belette mij erbij tegenwoordig te zijn. Gelukkig dat collega Witthaus in staat was die taak van mij over te nemen en dat deze ook er voor heeft kunnen zorgen, dat kransen en palm-takken namens de Hollandsche Vereenigingen op het graf werden neergelegd als zoovele symbolen van oprechte hulde en dank.

Maar laat dan de nagedachtenis aan hem, aan Dr. C. van der Hoeven, bij ons blijven leven tot in lengte van dagen, en laat de nagedachtenis ons een opwekking zijn om voort te arbeiden in zijn geest. Laten wij ons aan hem blijven spiegelen als een voorbeeld van liefde en trouw aan het door hem gekozen vak, van liefde en trouw ook voor wie zich zijn vrienden mochten noemen, van bescheidenheid en welwillendheid, en ook als voorbeeld van altruïsme en humanisme in den besten zin van deze woorden.

Dames en Heeren! Laat mij eindigen met U te verzoeken een oogenblik nog niet Uw zitplaatsen weer in te nemen, als zwijgende hulde aan de nagedachtenis van onzen nobelen en sympathieken collega Dr. C. van der Hoeven.

Ik dank U.

(Alle aanwezigen nemen hun zitplaatsen weder in).

De heer Hamer heeft een oogenblik het woord gevraagd.

De heer A. A. H. Hamer.

M. de V. Dames en Heeren! In afwijking van de gewoonte neem ik de vrijheid even het woord te vragen. Niet om den heer Van Hasselt dank te zeggen voor de woorden gewijd aan de nagedachtenis van ons aller vriend — en zijn specialen vriend — niet om hulde te brengen aan de wijze waarop de voorzitter dit heeft gedaan; wij allen weten, dat hij in vreugde en smart altijd de juiste woorden weet te treffen. Maar ik zou den Voorzitter willen verzoeken de vergadering in overweging te geven, dat waar ons aller vriend Van der Hoeven in den vreemde is ter aarde besteld en geen onzer in de gelegenheid was, wegens de moeilijkheden verbonden aan het verkrijgen van een visum, bij zijn begrafenis tegenwoordig te zijn, van hier uit iets ter eere zijner nagedachtenis worde gedaan. Zou het niet voor ons een heerlijke gedachte zijn om op zijn graf een eenvoudige gedenksteen te doen plaatsen namens de Maatschappij? Ik wil dit niet voorstellen op het Tandheelkundig Genootschap, waarvan hij langen tijd voorzitter en ook secretaris is geweest, maar waar hij juist den laatsten tijd zijn werkzaamheid speciaal richtte op de sociale belangen van de tandheelkunde, het onderwijs en de verzorging, het populariseeren van de tandheelkunde, voor het volk, meen ik, dat het op den weg van de grootste, algemeene vereeniging van ons land ligt een kleine hulde aan zijn nagedachtenis te brengen op de plaats in Crefeld waar hij ter aarde is besteld.

De Voorzitter: Ik vertrouw, dat Uw woorden met instemming zijn ontvangen door alle leden van de Maatschappij en ik denk, dat ik uit naam van alle leden spreek wanneer ik U verzoek de practische uitwerking van dit plan te geven en de noodige maatregelen te nemen om dit denkbeeld te verwezenlijken.

Ik kan er zeker op rekenen hier te spreken uit naam van alle leden van de Maatschappij als wij in dien geest handelen.

Is dit juist gezien? (Applaus).

Ik dank U zeer.

2. *Lezing der ingekomèn stukken.*

1e. Schrijven van de afdeeling Z-Nederland d.d. 11 Mei met een voorstel, waaromtrent verzocht wordt dit te brengen op den beschrijvingsbrief voor de Algemeene Vergadering.

De heer K o l d e w i j n, Secretaris H. B.: M. d. V. Vindt U het goed, waar dit schrijven te laat is ingekomen, dat ik dit schrijven straks voorlees, waarna het kan worden behandeld?

Aldus wordt besloten.

2e. Schrijven van de Commissie B. O. U. T. Te behandelen bij het verslag.

3. Verschillende commissierapporten. In den loop der vergadering te behandelen.

3. Jaarverslag van den hoofdbestuurder secretaris.

De heer W. C. Koldewijn: Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heeren! Kon ik op de Algemeene Vergadering te Nijmegen, het vorige jaar, verklaren, dat het ledental der Maatschappij toen een goede 300 bedroeg, nu constateer ik met bevreemding een toeneming tot circa 319 leden, niettegenstaande overlijden, vertrek en het gewone bedanken ons vrij wat leden ontnamen. Een gestadig toenemen blijft zich dus voordoen, bewijs van een gezonden groei. Dit laatste valt ook op te merken bij het doorlezen van Jaarverslagen en commissierapporten.

Afdeelingswerkzaamheden.

Hoewel een deel der afdeelingen zijn verslagen zoo sober opstelt, dat de Hoofdbestuurder-Secretaris bij het samenstellen van zijn Jaarverslag er niet veel aan heeft, valt toch met groot genoegen te constateeren, dat er een kern van afdeelingen is, waar het initiatief der bestuurders grooter is.

Gem. tandh. diensten.

In dit korte résumé der verslagen zij dan aangestipt, dat gemeentelijke tandheelkundige diensten reeds in wording zijn of voorbereid worden, dat in sommige afdeelingen de vervolging der onbevoegden tot de directe werkzaamheden van het afdeelingsbestuur behoort. (vermoedelijk is dit met de nieuwe regeling B. O. U. T. vervallen).

In direct verband met deze bestrijding nam de Noordelijke afdeeling een Bindend Besluit aan waarbij het den leden verboden is werk te doen maken bij tandtechnikers, die tevens operatief werken. Door het H. B. is dit B. Besluit dezer afdeeling goedgekeurd. De Algemeene Vergadering evenwel heeft het voorstel van deze afdeeling om er een *algemeen B. B.* van te maken niet goedgekeurd. Dezelfde (Noordelijke) afdeeling heeft echter den anderen afdeelingen een lijstje doen toekomen van technikers in haar ressort, die daar signaleerd werden als „onbevoegden”, met den wensch erbij eveneens van de andere afdeelingen een dergelijk lijstje te mogen ontvangen. Een dezer afdeelingen heeft 't H. B. verzocht deze zaak meer centraal te regelen b.v. door afdrukken in het Tijdschrift voor Tandheelkunde.

Het H. B. heeft de kwestie voorgelegd aan de Commissie B. O. U. T., die evenwel nog niet van advies heeft gediend.

Splitsing van afdeelingen.

Met de afdeeling Zuid-Holland zijn voorloopige besprekingen gevoerd, naar aanleiding van een voorstel tot splitsing der afdeeling in een stuk Den Haag en Omstreken en een afdeeling Rotterdam en Omstreken. Doch verder dan tot polsen van het H. B. heeft het niet geleid.

De afdeeling Amsterdam (zie T. v. T. April 1921) heeft verschillende quaesties geëntameerd, voor de professie van het grootste belang.

Röntgenogr.

De mogelijkheid om gemakkelijker en goedkooper Röntgenogrammen te verkrijgen zal door het afdeelingsbestuur worden onderzocht.

Dental nurses.

De quaestie der „dental nurses” alsmede hare opleiding maakte mede een onderwerp van bespreking uit, al werd het onderwerp niet bepaald gunstig ontvangen.

Onderwijs.

Het onderwijs-request van het H. B. trok de grootste belangstelling van afdeelingsbesturen. Het gevolg was een conferentie van het afd. bestuur van Amsterdam met het H. B. op Zondag 16 Jan. 1921.

De afdeeling Amsterdam maakte zich voorts zeer verdienstelijk door het indienen van eenige voorstellen voor de Alg. Vergadering. (Weduwen- en weezenfonds, Oriëntering Student, zie Beschrijvingsbrief).

Het verslag gewaagt ook nog van het omvormen van de A. T. V.-club van louter gezelligheidsvereniging tot een waar ook onderwerpen van den dag in debat worden gebracht. Er blijkt dus wel uit, dat de Amsterdamsche afdeeling een groeizaam element in zich draagt. Moge een volgend verslag gewagen van een dergelijk opgewekt leven in vele andere afdeelingen.

Samenstelling H. B.

De samenstelling van het H. B. bleef ongewijzigd, tot op 16 Jan. l.l. de heer Kayser te kennen gaf als H. B. lid voor de afdeeling Gelderland te willen bedanken. Latere officieele bevestiging van dit besluit gewerd den secretaris, mede met aankondiging van de benoeming van collega M. J. Wilmink als zijn opvolger.

Werkzaamheden H. B.

In het afgelopen jaar kwam het H. B. vier keer in vergadering bijeen. Reeds dadelijk na de vacantie moest het H. B. in zijn bijeenkomst van 2 en 3 October overgaan tot het benoemen van de leden van de *Centrale Commissie van Advies*; volgens art. 55 H. B. moeten deze leden elke twee jaar opnieuw worden benoemd.

Wijziging en samenstelling Commissies.

De samenstelling van dit college werd aldus:

O. & E. Commissie	voorzitter	Klinkhamer
Ziekenfondscommissie	„	Bruske
Ziektewet-Commissie	„	Louis Frank
Militaire	„	„	Holthaus
Schooltandklinik Commissie	„	Oostingh
Mond- en Tandhygiëne	„	„	Klinkhamer
Commissie B. O. U. T.	„	Kayser.

Biblioth. en Mus. Comm.

De overige commissies bleven in samenstelling gelijk. Alleen de Bibliotheek- en Museum-Commissie onderging aanmerkelijke wijziging door bedanken van de heeren Lind en Duyvensz. In deze commissie namen met collega Bisseling plaats de heeren Th. E. de Jonge Cohen en Kattenburg.

Schooltandkl. Commissie.

Op verzoek van de schooltandklinikcommissie werd deze commissie een 4e lid toegevoegd, te weten de heer A. v. d. Vuurst de Vries.

O. en E. Commissie.

Later trad uit de O. en E. Commissie nog de heer Hamer, in welke vacature nog niet is voorzien.

Directeur Bureau.

Ook de heer Bakker gaf te kennen de functie van Directeur van het Bemiddelingsbureau te willen neerleggen. Na een korte waarnemingstijd door den heer H. B.-secretaris is er met behulp van de afdeling Utrecht een definitieve functionaris gevonden in den heer J. A. Werson.

Lid Gezondheidsraad.

Verder kwam in een schrijven van het Ministerie van Arbeid waarin Z. Exc. zijn voornemen te kennen gaf aan H. M. de Koningin

voor te stellen een tandarts te benoemen in den Gezondheidsraad. Het D. B. heeft den voorzitter den heer Van Hasselt bereid gevonden deze waarlijk zeer veel tijd eischende functie op zich te nemen. Wij kunnen hem daarvoor niet dankbaar genoeg zijn en weten dat zijn groote werkkraft en werklust hem inderdaad de gewenschte persoon voor deze functie doen zijn. (Applaus)

Onderwijsquaestie.

Het meest belangrijke onderwerp, dat ons in het afgelopen tijdvak bezig hield en vermoedelijk ook in het volgende bezig zal houden, is de onderwijsquaestie. Daar de O. en E. Commissie in haar Jaarrapport vermoedelijk de zaak die haar dit jaar bezighield wel grondig zal geboekstaafd hebben, kan ik vermoedelijk volstaan met in korte trekken het verloop van de quaestie in het H. B. aan te stippen.

2 October 1920 kwam deze aangelegenheid in het H. B. ter sprake. De O. en E. Commissie deed verslag van haar besprekingen met den voorzitter van den Onderwijsraad, welke besprekingen leidden tot het goedkeuren van een ontwerp-request door genoemde commissie het H. B. voorgelegd. Besloten werd het request waarvan hier de tekst volgt, het Ministerie van Onderwijs en tevens den Geneeskundigen Faculteiten van de 4 Universiteiten, alsmede den Onderwijsraad in afschrift toe te zenden, als volgt:

„Geeft met verschuldigen eerbied te kennen de N. M. t. B. d. T. gevestigd te Amsterdam, ten deze vertegenwoordigd door haar Voorzitter A. L. J. C. van Hasselt en haar secretaris W. C. Koldewijn, waarvan de laatste woonachtig is te Amsterdam, Jan Willen Brouwersstraat 6,

dat haar is ter kennis gekomen, dat het Academisch Statuut, waarin de examina en dus de studiegangen in het Bijzonder zijn geregeld, binnenkort zal worden gewijzigd,

dat zij, in verband hiermede en in aansluiting aan de wenschen, Uwer Excellentie en Uwer Excellentie's Ambtsvoorgangers, reeds vroeger kenbaar gemaakt, van meening is, dat ook het Tandheelkundig Onderwijs bij deze wijziging behoort te worden betrokken,

dat dit thans naar haar bescheiden meening op eenvoudige wijze kan geschieden door in het schema van het medisch onderwijs de medische examens tot en met het doctoraal examen in de geneeskunde voor den aanstaanden tandarts verplichtend te stellen, terwijl door de differentiatie van de studiegangen, die bij de wijziging van het Academisch Statuut wordt voorbereid, men reeds bij het tweede gedeelte van het doctoraal examen in de geneeskunde eenige speciaal tandheelkundige vakken zal kunnen opnemen, waardoor de daarop volgende practisch-tandheelkundige studie in twee jaren kan worden

voleindigd, zoodat de geheele opleiding in pl.m. zes jaren zal kunnen geschieden,

dat op deze wijze een voor alle tandheekkundigen bevredigende oplossing zou worden verkregen van het vraagstuk van de tandheekkundige opleiding, een vraagstuk, dat reeds sinds jaren naar een oplossing vraagt en waarop door adressante dan ook reeds sinds jaren is aangedrongen,

dat deze oplossing met zich zou brengen de volgende voordeelen:

1e. de tandheekkunde wordt geplaatst op de breede wetenschappelijke basis, waarop zij als belangrijk element van de volksgezondheid behoort te staan;

2e. de mogelijkheid wordt geopend voor de tandartsen om te promoveeren in de geneeskunde, hetgeen ten goede moet komen aan den zelfstandigen wetenschappelijken arbeid van den tandarts en aan een vruchtbaarder samenwerking met beoefenaren van andere medische vakken, door de gelijkwaardigheid van de verschillende opleidingen;

3e. den onontbeerlijken waarborg voor een grondige technisch-tandheekkundige vaardigheid blijft behouden door de handhaving van het tandarts-examen.

Redenen waarom adressante Uwe Excellentie eerbiedig verzoekt het daarheen te willen leiden, dat der Tandheekkunde in het Academisch Statuut een plaats wordt ingeruimd naast de andere medische specialvakken, terwijl haar bestuurderen zich gaarne bereid verklaren Uwe Excellentie uitvoerig mondeling dit schriftelijk exposé toe te lichten.

6 October 1920."

Nu publicatie van het request in het T. v. T. gewerd het H. B. daarna het verzoek van het bestuur van de afdeling Amsterdam om een onderhoud naar aanleiding van het verzenden van het request. Deze conferentie die plaats had op Zondag 16 Jan. 1921 werd bijgewoond door de voltallige besturen. Daarna volgde op 17 Febr. een schrijven van de heeren Van Nieuwenhoven Helbach, Oidtmann en J. Sanders Ez., met zakelijke bezwaren omtrent de voorgestelde onderwijsregeling. Dit schrijven is in handen gesteld zoowel van alle H. B. leden als van de leden van de O. en E. Commissie. Eveneens was kort te voren nog een schrijven ingekomen van de afdeling Amsterdam om geen verdere stappen te doen alvorens de leden van de Mij. te hebben gehoord. In zijne H. B. vergadering van 30 April heeft het H. B. nogmaals de geheele aangelegenheid in den breede besproken, mede in verband met de gevoerde critiek op de plannen van de O. en E. Commissie.

Het H. B. was evenwel unaniem van oordeel, dat gezien de voorlichting van de deskundige commissie, het accoordgaan met de voor-

stellen door de lectoren en de groote spoed, het niet anders had kunnen handelen. Alsnog werd besloten tot den Minister van Onderwijs het verzoek te richten alvorens over te gaan tot het definitief voorstellen van de maatregelen het Tandheelkundig onderwijs betreffende, de Maatschappij wel inzage te willen geven, aldus neergelegd in het volgende request:

„Geeft met verschuldigten eerbied te kennen de M. t. B. d. T. enz.

dat zij vernomen heeft dat in het oorspronkelijke ontwerp tot wijziging van het Academisch Statuut, waarin ook de studie in de tandheelkunde was opgenomen, min of meer belangrijke veranderingen zijn voorgesteld,

dat zij van meening is dat de regeling van de opleiding der aanstaande tandartsen voor de geheele tandheelkundige professie van zeer groote beteekenis is,

dat zij daarom Uwe Excellentie eerbiedig verzoekt, alvorens tot het nemen van definitieve maatregelen over te gaan, haar wel in kennis te willen doen stellen van de voorgestelde plannen, opdat zij nog in de gelegenheid zij tijdig van hare meening daardoor te doen blijken, enz.

Amsterdam, Mei 1921.”

Op dit request kwam op 25 Mei het volgende schrijven in van Z. Exc. den Minister van Onderwijs :

„In antwoord op nevensgaand schrijven heb ik de eer U te berichten dat ik wegens het stadium van voorbereiding waarin het Academisch Statuut zich thans bevindt, bezwaar moet maken aan Uw verzoek om U in kennis te stellen met de voorgenomen regeling van de studie in de tandheelkunde te voldoen.

De Minister van Onderwijs.”

Tot zoover stond deze aangelegenheid bij het bewerken van het Jaarverslag. Moge deze Jaarvergadering het H. B. een richtlijn geven hoe verder te handelen.

B. O. U. T.

De Commissie B. O. U. T. kwam in het afgelopen jaar met definitieve voorstellen bij het H. B. die dadelijk de goedkeuring verwierven. De commissie B. O. U. T. die zelf de advies-commissie blijft, wenschte voor de „directe actie” in den lande verschillende

Inspecteurs. Deze inspecties zijn gevestigd te Zaandam, Amsterdam, Haarlem, Leiden, Den Haag, Rotterdam, Middelburg, Breda, Den Bosch, Maastricht, Utrecht, Arnhem, Apeldoorn, Deventer, Zwolle, Assen, Leeuwarden, Groningen. De opdracht aan deze inspecteurs verstrekt is opgesteld in overleg met de commissie B. O. U. T. In verband daarmee de mededeeling, dat de commissie B. O. U. T. de brochure-Klinkhamer verspreid heeft onder de ambtenaren van het Openbaar Ministerie.

Bond van Intellectueelen.

In September l.l. kwam bij het H. B. een schrijven in van de Nederlandsche Journalistenkring, gericht aan alle groepen van Intellectuele werkers, om te komen tot een Bond, met de bedoeling de belangen van 't intellect, welks materieele belangen thans sterk in het gedrang komen, te dienen. De heer Nord heeft eerst voorloopig, daarna definitief de Mij. op deze bijeenkomsten vertegenwoordigd. Daar men van oordeel was, dat voorzichtigheid wel gewenscht was, heeft men de Journalistenkring gemeld, dat wij voorloopig afwachtend doch niet afwijzend tegenover de afwikkeling der zaak staan.

T. v. Tandh.

Wat het T. v. T. betreft, op de leiding daarvan is het vorige jaar nogal critiek in het H. B. geoefend. Men heeft het de taak geacht in de commissie van beheer deze zaak te onderzoeken en tot reorganisatie te brengen. Den afgevaardigde van de Mij. in genoemde commissie is in deze zin geschreven.

Comm. voor Intern. Tandh. aangelegenh.

Door de Mij. is in Januari van dit jaar het volgende schrijven gericht aan de beide andere vereenigingen:

„Namens den voorzitter onzer Maatschappij heb ik de eer het volgende onder Uwe aandacht te brengen.

Uit de besprekingen die de afgevaardigden der drie groote Nederlandsche Vereenigingen onlangs te Parijs mochten hebben met verschillende vertegenwoordigers van onze professie in andere landen is ten duidelijkste gebleken, dat in de naaste toekomst een opleving en wederom organiseren der internationale tandheelkundige betrekkingen te wachten staat, ja, dat naar alle waarschijnlijkheid om en bij Paschen een bijeenkomst van de F. D. I. in Madrid zal plaats vinden.

dat het hoogst gewenscht is, dat ook een vertegenwoordiger der Nederlandsche professie daarbij aanwezig zal zijn, behoeft voorzeker geen betoog.

Het is U evenwel bekend, dat collega Van der Hoeven te kennen heeft gegeven om gezondheidsredenen niet meer als zoodanig te kunnen optreden, zoodat wij wel verplicht zijn iemand anders daarvoor aan te wijzen.

De keuze van diens opvolger, U zult het moeten toestemmen, is niet zoo eenvoudig, terwijl er behalve dit, ook nog andere vragen en kwesties op internationaal gebied onder de oogen gezien dienen te worden.

Onze voorzitter heeft gemeend, dat het daarom wenschelijk zou zijn eene commissie voor Internationale Tandheelkundige Aangelegenheden in het leven te roepen, die alles wat daaronder valt bespreekt en voorbereidt en die daarna met voorstellen in de drie vereenigingen kan komen.

De wijze van samenstelling dier Commissie had hij zich aldus gedacht, dat de verschillende besturen ieder één lid aanwijzen en dat deze drie leden het recht wordt gekend zich zoo noodig andere collega's te assumeeren, mits zij daarvan onmiddellijk kennis geven aan de besturen der drie vereenigingen.

De drie leden worden voor den tijd van twee jaar gekozen en zijn terstond herkiesbaar; de geassumeerde leden treden tegelijk met de gewone leden der commissie af.

De onkosten welke de commissieleden (ook de geassumeerde) hebben te maken, worden door de drie vereenigingen gelijkelijk gedragen.

Indien U zich in het algemeen met bovenstaande schema kunt vereenigen, verzoek ik U beledf zoo spoedig mogelijk 't liefst voor 20 Jan. a.s. mij wel te willen doen toekomen Uwe adhaesiebetuiging (al of niet vergezeld van mogelijke aanvullingen van het plan) benevens den naam van den door U aangewezen collega.

Onze voorzitter is dan voornemens de drie leden bijeen te roepen en de Commissie voor de Internationale Tandheelkundige Aangelegenheden officieel te installeeren.

In afwachting van Uw antwoord en met betuiging van collegiale gevoelens van hoogachting,

w.g. W. C. Koldewijn, H.B.-Secr."

Tot nog toe kreeg het secretariaat alleen bericht van de Ver. van Ned. Tand. Van het Genootschap is officieel nog geen schrijven ingekomen. Het schrijven van de Ver. v. N. Tand. bericht de benoeming van collega Nord; behoef ik nog te zeggen, dat het H.B. onzer Mij. den voorzitter Van Hasselt, den ontwerper, als zijn vertegenwoordiger aanwees?

Buitengewone Alg. Verg.

Op Zaterdag 26 Februari 1921 werd op verzoek van de ziekenfondscommissie een buitengewone algemeene vergadering gehouden, gewijd aan het onderwerp „Tandheelkundige Volksverzorging”.

Het was in hoofdzaak de bedoeling om met de leden te beraadslagen op welke wijze het H. B. zijn invloed zou aanwenden tot het verkrijgen van tandheelkundige hulpverschaffing bij het inwerkings-treden van ophanden zijnde wetsbepalingen betreffende volksgezondheidsverzorging.

De buitengewoon goed bezochte vergadering kon zich met de door de ziekenfondscommissie opgestelde stellingen en de daarin uitgesproken opinies vereenigen, waardoor tevens het H. B. machtiging kreeg die stappen te doen die het noodig oordeelde om datgene te bereiken wat in die stellingen stond uitgesproken. Op 18 April richtte het H. B. zich bij request tot het Ministerie van Arbeid, met verzoek om het ontwerp van „Wet op de Ziekteverzorging” het principe van de opneming der tandheelkunde in alle artikelen scherper door te voeren. Aldus neergelegd in het navolgende request:

Request Minister van Arbeid.

„Geeft met verschuldigden eerbied te kennen de M. t. B. d. T. enz.

1. dat adressante met belangstelling en voldoening kennis heeft genomen van het ontwerp van een „Wet op de Ziekteverzorging” speciaal wat betreft het feit dat der Tandheelkunde en den Tandartsen bij de verzorging der volksgezondheid een plaats zal worden ingeruimd.

2. dat echter adressante in alle bescheidenheid meent dat in genoemd ontwerp het principe van de opneming der tandheelkunde bij de verzorging der volksgezondheid niet in alle artikelen scherp genoeg is doorgevoerd.

3. dat hoewel de bedoeling van Uwe Excellentie zal zijn geweest om onder de begrippen „medisch” en „geneeskundig(e)” en „geneeskunde” en „tandheelkunde” door een redeneering a contrario uit verschillende artikelen waarin de „tandheelkunde” en de „tandarts” afzonderlijk worden genoemd, zou kunnen worden afgeleid dat op andere plaatsen waar zulks niet is geschied, de tandheelkunde is buitengesloten.

4. dat adressante van oordeel is dat door eenvoudige wijzigingen in het wetsontwerp deze bezwaren kunnen worden weggenomen welke wijzigingen zij de eer heeft Uwe Excellentie met eene toelichting in de bijlage tot dit verzoekschrift aan te bieden.

Redenen waarom adressante Uwe Excellentie eerbiedig verzoekt

deze hare voorstellen in overweging te willen nemen en dezelve zoo Zij daarvoor termen mocht aanwezig achten alsnog in het ontwerp van wet aan te brengen, enz.

w.g. Van Hasselt, Voorz. Koldewijn, Sec."

Hiermede ben ik tevens aan het einde gekomen van het vermeldenswaardige feitenmateriaal. Enkele besprekingen waarvan de resultaten op de agenda van deze Alg. Verg. vermeld staan werden nog op de laatste H. B. vergadering gehouden. Ook ter beslechting van geschillen mocht het H. B. of een commissie daaruit nog eens optreden.

Aldus in grove trekken de lotgevallen van het afgelopen jaar.
(Applaus)

De Voorzitter: Heeft iemand van de aanwezigen iets op te merken naar aanleiding van het jaarverslag van den Secretaris?

Dan mag ik zeker een woord van dank brengen aan den secretaris voor zijn uitvoerig verslag van de lotgevallen van de Maatschappij. Men kan zien, dat er hard is gewerkt en dat er afdelingen zijn die een pluimpje verdienen voor hetgeen zij in hun gebied hebben verricht. Ik hoop, dat de afdelingen, die niet direct onder die loftuiting vallen, zich daaraan zullen spiegelen en dat bij hen ook een geest zal gaan heerschen als in de ongenoemde afdelingen bestaat.

Ik dank den secretaris zeer voor zijn uitvoerig verslag en arresteer dit hiermede. (Applaus)

4. *Jaarverslag van den Hoofdbestuurder-Penningmeester.*

De heer Holthaus: M. de V. Dames en Heeren! Voor de zevende maal geroepen om als Mephisto voor U het lied van het Gouden Kalf te zingen, heb ik op vereerend verzoek van vele mijner regelmatigge toehoorders vooraf een tekstboekje samengesteld, dat U wel als No. 1 onder de Bijlagen zult hebben aangetroffen.

Al kan men in het algemeen niet zeggen, dat de typografen afkeerig zijn van een dansje om het gouden gedierte, toch heeft de drukker niet geschroomd zijn medewerking te weigeren, door boven het tweede couplet van het schoone lied het opschrift weg te laten. Uit den inhoud zult U echter zonder twijfel hebben begrepen, dat daarin de begrooting van het volgende jaar wordt bezongen.

Gelukkig, dat de toonaard, waarin ik ga zingen in hoofdzaak majeur is, al zullen ook enkele mineurklanken Uw oor treffen.

Verder maak ik U erop attent, dat mijn methode van voordragen afwijkt van die, in oudere opera's gebruikelijk. Ik ben namelijk van

plan eerst de eerste regel van het eerste couplet ten gehoor te brengen en dan de overeenkomstige van het tweede. Vervolgens de 2e regel van de eerste strophe, gevolgd door die van de tweede. Op deze allermooiste wijze bereikt men m.i. het meeste effect.

En nu is de proloog ten einde — place au théâtre — het spel gaat beginnen.

ONTVANGSTEN.

Contributie. Over de ontvangsten voorzover die uit de contributies voortvloeien valt weinig te zeggen: deze komen uit den aard der zaak vrijwel overeen met het verwachte bedrag. In verband met den groei van het ledental begroot ik die voor het volgende jaar op f 200 hooger.

Rente. Door vertraagde contributie-inning in vele afdelingen kan aan rente niet de geraamde f 300 gekweekt worden, al kwamen we toch nog tot f 264. Momenteel hebben reeds 5 afdelingen het grootste deel der contributies afgedragen, terwijl ik van een paar andere reeds verboden ontving; redenen waarom ik het, mede in verband met den kapitaalwaas, voor het volgende jaar f 350 rente waag te verwachten.

Saldi Commissies. Kregen wij bij vorige gelegenheden nog wel eens een storting van een der commissies, dit jaar schijnt zich de algemeene malaise en kapitaalnoed ook bij ons uit te drukken in een groote nul. Daar ook in de toekomst de commissies een eventueel batig saldo wel zullen wenschen te sparen voor ongunstige tijden, geloof ik veilig te doen met ook op de begroting hiervoor geen post te brengen.

UITGAVEN.

Secretariaat-Hoofdbestuur. Een verblijvend kleine post onder de uitgaven vormt die van het secretariaat-hoofdbestuur ten bedrage van f 400.

Een deskundige krijgt daarbij zoo'n gevoel als bij „prijzen als voor den oorlog”. En aangezien ik U dat aangename gevoel ook wil doen smaken, zal ik U achtereenvolgens de bewuste bedragen noemen van de 5 laatste jaren; (ik hoop, dat U dit parlando ook zonder tekstboekje kunt volgen).

In 1917	waren de kosten	f	150
„ 1918	„ „ „	-	550
„ 1919	„ „ „	-	1250
„ 1920	„ „ „	-	400.

Wel was 1920 duur door de nieuwe statuten, die f 350 kostten, maar als we die aftrekken bleven toch nog f 908 aan andere uitgaven over. Ik meen en oorzaak van het geringe bedrag van dit jaar te moeten zoeken in het feit, dat dit jaar weinig circulaires en kennisgevingen rechtstreeks van het secretariaat naar de leden zijn gegaan, maar meer gebruik gemaakt is van het T. v. T. en verder, dat ook het werk in de commissies met „correspondeerende leden” en „inspecteurs” heel wat drukwerk uitgespaard heeft. Dat verder de leden gespeend bleven van enquêtes en andere vragenlijsten bleef ook niet zonder invloed.

Toch zal ook hierbij het toeval wel eengroote rol hebben gespeeld en durf ik, gezien de overigens regelmatige stijging dezer uitgaven, de post op de begrooting niet veel lager dan f 1000 te stellen.

„*Adviseur*”. De volgende post heb ik wat de benaming betreft van de verdienstelijke rechterhand van den secretaris en van het geheele H. B., tusschen aanhalingsteekens geplaatst. Ik vreesde anders weder een langdurig debat daarover uit te lokken, terwijl nog geen andere titulatuur is gevonden.

Deze homo sapiens n.l. hielp tegelijk den secretaris en het H.B. in administratief en redactioneel opzicht, als allerhande functionarissen in onze organisatie met zijn juridische kennis. Aangezien de oorspronkelijk bedoelde functie was, die van rechterhand van den secretaris, werd de honoreering gevonden uit het bedrag, dat ter beschikking van het secretariaat was gesteld. Het blijkt echter, dat het werken in de commissie zoo zeer bevorderd wordt door ten alle tijde juridische hulp beschikbaar te hebben van iemand, die zich in de tandheelkundige wereld heeft ingeleefd, dat steeds meer werk op de schouders van Mr. Nord Thomson geladen wordt. In verband hiermede oordeelde het H. B. het wenschelijk de functies te splitsen en zoo vindt U op de begrooting als No. 2 der uitgaven: Ambtenaar aan het Secretariaat f 1000 (den naam lanceer ik bij deze) en verder in aansluiting met punt 7 van de agenda van deze vergadering een nieuwe post: Juridisch adviseur f 1000.

Stenograaf. Mede doordat in het afgelopen jaar twee Algemeene Vergaderingen werden gehouden, werd de begroote post voor den stenograaf van f 250 met pl.m. f 50 overschreden.

Schrijver. De schrijver ontving als naar gewoonte zijn f 300. Als nog meer schrijfwerk van den H. B. Secretaris overgaat op het bureau van den Ambtenaar a.h. Secretariaat, zal ook deze post het schrijfwerk wel naar Leiden volgen.

Verslagen Alg. Verg. Van het stenografisch verslag van de Alg. Verg. werden 12 exemplaren getikt, wat bij den omvang van een 175 bl. ongeveer evenveel guldens tot zich trok. De aanwezigheid op de agenda van punten, die uitvoerige gedachtenwisseling kunnen uitlokken deden mij de begrooting brengen op f 250.

Regeling Algemeene Verg. Voor zaalhuur en verdere onkosten voor deze wellicht langdurige vergadering schat ik f 200 noodig te hebben.

Tijdschrift. Volgens vroegere becijferingen van den toenmaligen Hoofdredacteur van het T. v. T. zouden de Vereenigen jaarlijks ieder pl.m. f 250 moeten bijpassen. Het afgelopen jaar is het Tijdschrift blijkbaar zoo gunstig geweest, dat geen bijdrage gevraagd werd. Zoodra echter meer cliché's noodig zijn, kan de aanvraag weer komen, terwijl ook de kwestie van oude schulden nog niet is opgelost. Daarom schijnt het geraden te rekenen op f 500, al kan het wederom meevallen.

Commissie B. O. U. T. Bij al de actie van de Commissie B. O. U. T. moet het ons verwonderen, dat niet meer dan goed f 100 onkosten gemaakt zijn. Dat geen juridische adviezen betaald behoeften te worden, is wel niet zonder invloed geweest.

Comm. v. Ziekenfonds en Ziektewet. Voor deze beide commissies die in eng verband samenwerken zoude ik 't zelfde zeggen als van de voorgaande, ware het niet, dat naar ik vernam nog pl.m. f 250 te vorderen was. Al kosten deze commissies veel geld, toch zou ik ze gelet op haar praestaties nog niet duur willen noemen. Wellicht echter is het grootste deel van het kostbare „grondwerk” verricht.

Jaarboekje. Het is de commissie van het jaarboekje gelukt een weg te vinden om de onkosten verbonden aan het schenken van de noodige exemplaren aan „John Tomes” met $\frac{1}{4}$ deel te verminderen. Moge zij op den ingeslagen weg voortgaan!

Andere commissies. De overige commissies vroegen samen een f 30; alleen dient vermeld, dat van onze kas een bedrag van f 250 werd gevraagd om tandheelkundig Nederland behoorlijk te Parijs te vertegenwoordigen.

Reis- en verblijfkosten. De vrijwel onmatige hotel- en reiskosten hebben deze post opgevoerd tot omstreeks f 1000. Speculeerend op geen verdere verhooging en wellicht verlaging der hotelprijzen, nam

ik den moed op de begrooting ook niet meer dan dit bedrag te plaatsen.

Diversen. Het bedrag ad. f 70 onder „diversen” wordt gevormd door bijdragen aan „Tandbederf”, „Intellectueelen-Verbond” en huldiging van collega's en het vroegere N. O. T. Bestuur.

Commissies en Diversen. Het totaal der onkosten van commissies en diversen bedroeg nog geen f 1000 en daar ook voortaan de juridische adviezen deze post niet zullen belasten, begroot ik hem voor het volgende jaar op f 1000.

Uit de eindcijfers zult U hebgen gezien, dat het afgelopen jaar in finantieel opzicht al bijzonder gelukkig is geweest, met een meerder ontvangst van ruim f 2000 of wel f 1000 meer dan ik verwacht had. Op zooveel geluk mag men echter niet rekenen en waar tevens op de begrooting een nieuwe post van f 1000 is verschenen, kan het geen verwondering baren, dat ik slechts een meerder ontvangst van f 50 voorzie. Zeer zeker zullen enkele posten blijken te hoog geraamd te zijn, doch even zeker zullen andere overschreden worden. Maar in het algemeen zullen in de komende jaren de ontvangsten en de uitgaven elkaar zoo ongeveer dekken, tenzij bijzondere ongelukken gebeuren. Wie dergelijke accidenten vreest en een bankroet van onze Maatschappij voorziet, deze pessimist vinde opbeuring in mijn heerlijk slotaccoord, dat zegt, dat ons kapitaal op 30 April 1921 f 6450 bedroeg.

Comoedia finita. (krachtig applaus).

De Voorzitter: Heeft iemand iets op te merken naar aanleiding van het financieel jaarverslag?

Het is mij altijd een raadsel geweest hoe onze „Minister van Financiën” op zulk een humoristische wijze de droge cijfers van een verslag als dat van een penningmeester weet toe te lichten. Het gelukt hem echter ieder jaar weer en ieder jaar hooren wij weer de mondelinge toelichting van zijn cijfers met evenveel plezier aan, wat een bewijs is, dat er een zekere aangeboren humor in onze penningmeester zit. Dit is een eigenschap, die buitengewoon prettig is in een dergelijke functie, want hij heeft vaak met zeer sombere vooruitzichten te maken. Mij treft steeds de wijze waarop hij kans ziet „to make both ends meet” en de uitgaven en de inkomsten met elkaar in evenwicht weet te brengen.

Wij mogen ons gelukkig rekenen aan het hoofd van onze afdeeling

Financiën een dergelijk bekwaam financieër te hebben gesteld. (Applaus).

5. *Verslag van de Verificatie-Commissie en benoeming van een nieuwe commissie voor het loopende jaar.*

De heer Parmet (namens de verificatie-commissie): M. d. V. Het doet mij genoegen U namens de verificatie-commissie te kunnen voorstellen den penningmeester te dechargeeren voor het gevoerde beheer. Wij hebben de boeken en bescheiden nagezien en alles was in de meest volkomen orde.

De Voorzitter: Kan de vergadering meegaan met het voorstel van de Verificatie-commissie? (Applaus)

Dan wordt de penningmeester onder dankbetuiging gedechargeerd.

Mag ik als verificatie-commissie voor het volgende jaar aanwijzen den penningmeester van de afdeling Zuid-Nederland, den heer Van Wieringen Borski en van Noord-Nederland, den heer Hoeksema, welke laatste in kennis zal worden gesteld van zijn benoeming.

6. *Uitbrengen van commissieverlagen en het nemen van beslissingen dientengevolge.*

a. *Verslag van de commissie B. O. U. T.* (zie Bijlage II van den Beschrijvingsbrief).

De Voorzitter: Het verslag is kort. U hebt het in druk voor U. De werkzaamheden van de commissie B. O. U. T. waren echter zeer omvangrijk in het afgelopen jaar en zeer ver strekkend in haar gevolgen.

Mag ik vragen of het jaarverslag van de commissie aanleiding geeft tot het maken van opmerkingen? Of tot het stellen van vragen?

U hebt ter elfder ure een zeer belangrijk document gekregen van de commissie B. O. U. T. waarbij opgave is gedaan van de inspecties waarin ons land is verdeeld. Ik hoop, dat U gevolg zult geven aan het opschrift: „Lees dit — Bewaar dit”.

Ik hoop, dat U dit zult bewaren en dat U aan de wenschen en verlangens daarin uitgedrukt gevolg zult willen geven. Dat zal de taak van de Commissie B. O. U. T. buitengewoon vergemakkelijken en haar streven zal er zeer door worden bevorderd.

Is het noodig, dat er nog iets wordt toegevoegd aan hetgeen er staat?

Als niemand hieromtrent iets te vragen heeft, mag ik den rekenen dat hiermede wordt ingestemd en dat de Commissie kan voortgaan op het pad door haar ingeslagen? (Applaus)

De heer Koldewijn: In verband met dit punt is het wenschelijk een ingekomen schrijven van de Commissie B. O. U. T. even voor te lezen (d.d. 3-6-'21).

„In antwoord op Uw schrijven van 22 April 1921 en naar aanleiding van de vraag van de afdeling Zuid-Holland of het geen aanbeveling verdient de namen van tandtechnikers, die onbevoegd de tandheelkunde uitoefenen in het Tijdschrift te doen publiceeren, en zoo noodig met de adressen der als solide te boek staande technikers, adviseert de Commissie B. O. U. T. wel de namen te publiceeren van hen van wie wij zeker weten, dat zij patiënten behandelen, door in het Tijdschrift de navolgende mededeeling te plaatsen:

De Commissie B. O. U. T. verzoekt den leden van de Maatschappij geen tandtechnisch werk te doen vervaardigen door de navolgende personen: (volgen de namen door de Inspecteurs opgegeven).

Echter niet de namen te noemen van de als solide te boek staande technikers:

- 1e. omdat dit met zekerheid *niet* te doen is,
- 2e. omdat enkelen hierin zouden kunnen zien een aanbeveling van den persoon, in verband met zijn kundigheden, waarover de Commissie zich niet wil en kan uiten,
- 3e. omdat iemand, die als solide vermeld staat, wellicht een maand later op de zwarte lijst geplaatst zou moeten worden en het velen collega's dan zou ontgaan, aangezien zij in de overtuiging verkeerden bij een aanbevolen techniker, dus in goede handen, te zijn.

Met collegiale groeten, t.a.v.
w.g. J. M. Klinkhamer."

Dit is een antwoord naar aanleiding van een vraag van de afdeling Zuid-Holland.

De Voorzitter: Heeft de afdeling Noord-Nederland niet ook een dergelijk verzoek gedaan?

De heer Koldewijn: Wij hebben een verzoek gericht aan de secretarissen van alle afdelingen om ons een lijst te zenden van de technikers, van wie zij wisten dat zij onbevoegd praktijk uitoefenen. Tevens hebben wij een lijst erbij gedaan van technikers, die ons bekend waren als zoodanig. Wij hebben daarop nog geen antwoord ontvangen.

De Voorzitter: Deze zaak is in handen gesteld van de Commissie B. O. U. T.

b. *Verslag van de O. en E. Commissie* (zie bijlage III van de beschrijvingsbrief).

De Voorzitter: Dit verslag is vrij uitvoerig en volledig. In het jaarverslag van den secretaris zijn hierop reeds enkele aanvullingen gedaan. Waar punt 15 van de agenda bevat een bespreking van het onderwijsprogramma kunnen wij gevoegelijk dit rapport tegelijk met dit punt bespreken. Dan wordt immers het geheele verloop van de zaak herhaald en wanneer het onderwijsprogramma ter sprake komt kan dit in één adem doorgaan.

Kan de vergadering zich daarmee vereenigen?

Aldus wordt besloten.

c. *Verslag van de Schooltandkliniek Commissie* (zie bijlage IV van den beschrijvingsbrief).

De Voorzitter: Dit is een zeer belangrijk rapport. Wat hier veel aanleiding tot vreugde gaf zijn de goede resultaten die de commissie tot dusver heeft bereikt.

Er zijn enkele opmerkingen in dit jaarverslag die even onder de oogen moeten worden gezien. Maar misschien wil een van de leden daarover spreken of heeft iemand iets te zeggen of te vragen.

U hebt kunnen lezen, dat de commissie zegt:

„Onze Commissie was tot op heden van meening dat zij geen propaganda mocht maken en alleen dan advies mocht geven wanneer haar dit gevraagd werd.”

Ik weet, omdat ik in intieme relatie sta tot de commissie, dat zij b.v. wel eens door collega's particulier werd gevraagd om inlichtingen of uitgewerkte plannen welke die leden in de stad hunner inwoning in handen zouden kunnen geven van bevoegde autoriteiten. Maar de commissie heeft het standpunt ingenomen, dat dit niet de juiste weg is en dat zij liever direct, in onmiddellijk contact, zou willen treden met die genoemde autoriteiten. Ik zou dus de leden willen aanbevelen om, wanneer zij voor dergelijke gevallen mochten worden geplaatst, de autoriteiten die inlichtingen vragen te verwijzen naar den secretaris van het H. B. die het verzoek doorzendt naar de commissie, of hen desnoods naar de commissie zelf verwijst. Dan wordt het vruchtbaar werken.

Het is waar wat de commissie schrijft, dat zij al een paar keer heeft ingegrepen in een organisatie, die naar onze meening verkeerd

moest zijn. Daaraan is b.v. in Dordrecht, in Haarlem en in Leeuwarden direct gehoor gegeven en het gevolg is dan ook, dat er werkelijk wordt ingezien, dat het systeem en de wijze van werken als door onze commissie wordt aanbevolen, verreweg in elk opzicht de voorkeur verdient. Dordrecht is bezig die zaak aldus uit te voeren en zij is daar al in werking en loopt alleszins naar wensch. Ook Haarlem heeft al de noodige stappen gedaan en in Leeuwarden is men bezig.

Heeft de heer Oostingh hieraan misschien nog iets toe te voegen?

De heer Oostingh: Neen, M. de V.

De Voorzitter: Mag ik dan de commissie hartelijk dank zeggen voor hetgeen zij dit jaar heeft gedaan en ik hoop, dat zij op denzelfden voet mag doorgaan en het volle succes van haar werk mag hebben. (Applaus)

De heer Van Oppen, Burgemeester van Maastricht. M. de V. Alvorens deze vergadering te verlaten wensch ik even een enkel kort woord te spreken. En dan zou dit niet zijn om eenige critiek uit te oefenen op het interessante jaarverslag van den secretaris of wel iets wat op critiek lijkt te gaan uitoefenen op het zoo mooie verslag van den penningmeester, een verslag, dat ik werkelijk bewonderd heb zoowel om den vorm als om het resultaat, dat hier in Uwe Maatschappij is bereikt. Neen, maar dan is het om U, M. de V., te danken voor het woord van welkom, dat U tot mij hebt gesproken. En als ik dit doe, wensch ik te herinneren aan eenige woorden door U gesproken ten stadhuize n.l. deze dat het besluit om in Maastricht te vergaderen zijn ontstaan te danken had aan den wensch die bij vele leden van Uwe Maatschappij voorzat om uiting te geven aan een gevoel van saamhorigheid met de inwoners van het Zuiden des lands en in het bijzonder met de inwoners van de stad, die algemeen bekend is geworden als de stad van de enclave van Maastricht, die bekende enclave, waarvan de Belgen zoo zielsveel houden, zoodat zij die gaarne aan België hadden toegevoegd. Het doet ons goed dit te vernemen: voor mij als burgemeester van Maastricht, als geboren en getogen Limburger bovendien.

De reeks van congressen die ten vorige jare en dit jaar te Maastricht gehouden zijn en zullen worden, heeft voor een groot deel zijn grondslag juist in den wensch om eens uiting te geven aan dat gevoel van saamhorigheid, waarover U ook sprak, M. de V.

Ik dank U, M. de V., en ik dank al de leden van Uwe Maatschappij, die daarmede instemming hebben betuigd. Ik geef hun van de zijde hier van de inwoners van Limburg de vaste verzekering dat wij Lim-

burgers ons voelen als echte Nederlanders en niet anders verlangen dan te blijven en te zijn wat wij nu zijn: goede Nederlanders, goede vaderlanders, een met U allen. (langdurige stormachtige toejuichingen gevolgd door het zingen van het Wilhelmus en „Leve Limburg” en „Leve de Mij.”) (De burgemeester verlaat de vergadering).

De Voorzitter: Dames en Heeren! U zult toestemmen, dat de officieele ontvangst ten stadhuize en de woorden van den Burge-meester bijzondere dingen zijn in de geschiedenis onzer Maatschappij die het aanzien van onze vereeniging en onze professie naar buiten verhoogen. Als zoodanig ben ik die menschen die de moeite hebben genomen deze zaak te verzorgen buitengewoon dankbaar, waar hierdoor immers dit min of meer officieele cachet aan onze bijeenkomst is gegeven. (Applaus).

Ik hoor daar, dat wij vroeger op „Momus” verwacht worden dan op het programma staat. Nu zie ik wel, dat het programma dit jaar niet zoo overladen is, zoodat wij ons niet zoo schriklijk behoeven te haasten. Ik zou U daarom in overweging willen geven om thans de vergadering te schorsen om verder in de societeit nog eenigen tijd gezellig bijeen te blijven.

De vergadering wordt geschorst tot Zaterdagmorgen 10 uur.